

18.
17.

Вихъръ сви и тъменъ рой
облаци Пиринъ обвиха —
тъкмо Рила въ зори тихо
му зашепна бляна свой.

Но забулени въвъ мракъ,
презъ мъглите, съ екъ гръмовенъ
своя разговоръ любовенъ
продължаваха те пакъ

